

1

*Zijn handen hebben voor ons gewerkt
Zijn hart heeft voor ons geklopt
Zijn ogen hebben ons tot het laatst gezocht*

2

*Zijn leven was zorgen voor hen die hij liefhad
Wij zullen altijd met liefde en warmte
Aan hem denken*

3

*Met jouw zingen kon je velen bekoren
Jouw stem echter, zullen we niet meer horen
Maar wie je was en wat je ons aan liefde hebt gegeven
Zullen wij ons herinneren ons hele verdere leven*

4

*Als leven lijden wordt
Komt de dood als een verlossing*

5

*Herinner mij
Maar niet uit sombere dagen
Herinner mij in de stralende zon
Hoe ik was, toen ik alles nog kon*

6

*Aan zijn hand hebben wij gelopen
Met zijn handen verzorgde hij zijn gezin
Nu zijn zijn handen stil gevallen
En treedt voor ons een leegte in*

7

*Een uniek mens is heengegaan
Nu zijn we verbijsterd en bedroefd
Maar hij zal altijd bij ons blijven
Door de onuitwisbare indruk die hij achterliet
Overal en altijd verspreidde hij warmte en liefde*

8

*Het is net geboren worden, doodgaan
Je weet dat het komt, maar niet hoe laat*

9

*Veel heeft hij de laatste tijd geleden
Hij was nu moe gestreden
Dat had hij zeker niet verdiend
Dus kwam de dood als een goede vriend*

10

*En als ik dood ben, treur dan niet
Ik ben niet echt dood, moet je weten
Het is mijn lichaam dat ik achterliet
Dood ben ik pas, als jij mij bent vergeten*

11

*Nooit zal je hier meer door je tuin lopen
Nu is voor jou de Hemeltuin open*

12

*Pa, jij was een goed mens
Zoals jij met ons leefde en ons liefhad
Onherroepelijk is jouw naam
Onuitwisbaar je gezicht
Pa, jij was een lief en goed mens*

13

*Slechts over blijft de herinnering
Van hoe je leefde op aarde
En voor degene die achter blijft
Heeft dat de meeste waarde*

14

*'n Vader om op te bouwen
'n Man om van te houden
'n Opa om mee te spelen
'n Vriend voor velen
Vader bedankt hiervoor
In gedachten leef je bij ons door*

15

*Hij was een man
Hulpvaardig en zorgzaam
Geliefd bij iedereen
Vader, wat zullen wij je missen*

16

*Streel hem, wind, streel hem, rust
Neem hem mee, zon
Laat zijn kracht en liefde over de wereld waaien*

17

*Ik begrijp nu pas goed
Wat u voor mij heeft gedaan
Bedankt dat mijn wiegje
In uw huis mocht staan*

18

*Sterven doe je niet ineens
Maar af en toe een beetje
En alle beetjes die je stierf
't Is vreemd, maar die vergeet je
Het is je dikwijls zelf ontgaan
Je zegt: "Ik ben wat moe"
Maar op een keer dan ben je
Aan je laatste beetje toe*

19

*Als je door verdriet wordt neergeslagen
Het waarom van dit aan niemand kunt vragen
Dan is het goed dat je zoveel goede mensen ziet
Ook al weten zij de juiste woorden niet*

20

*Hij was een man van weinig woorden
Herkenbaar voor hen die bij hem hoorden
Achter hem ligt een leven van werken en plicht
Juist dat bepaalde in alles zijn gezicht*

21

*Wanneer een schip achter de horizon verdwijnt
Is het niet 'weg', we zien hem alleen niet meer*

22

*Waar je ook bent, ik zou het niet weten
Niet in tijd of afstand te meten
Ik heb je bij me, diep in mij
Daarom ben je zo dichtbij*

23

*Je had niet veel nodig
Was met het leven tevree
Je zette je altijd voor ons in
Zonder te vragen waarom
Dit houden wij nu vast in onze harten
Voor altijd, nu je er niet meer bent*

24

*Na het leven op deze aarde
Vol van leed en pijn
Komt er één met veel meer waarde
Daar kan ik gerust in zijn*

25

*De dood beëindigt het leven
Maar niet onze innige band*

26

*En toen stond onze wereld stil
Deze zal nooit meer dezelfde zijn*

27

*Nu heb je eindelijk rust
Je lijden is voorbij
Jouw liefde en je warmte
Liet je achter hier bij mij*

28

*U hebt het Heer, aan ons gegeven
Een lang, gelukkig en tevreden leven
U was de gids in ons bestaan
U bent ons jaren voorgegaan
Dank U God, die gave ons gegeven
Dit lange, mooie leven*

29

*Als mensen die heel dicht bij je staan
Zo plotseling van je heengaan
Blijft naast verdriet een dierbaar ding
En dat is herinnering*

30

*Blijf mij gedenken zoals ik ben geweest
Een mens, een kameraad met een traan en een lach
Herinner weer de dagen die wij samen deelden
De liefde en de pijn die we samen hebben doorstaan*

31

*Eenvoud was zijn kracht
Zo vol van liefde
Heel gewoon, heel sterk*

32

Afscheid is de geboorte van een herinnering

33

Met en door hem hebben wij van het leven genoten

34

*Het is niet in woorden uit te drukken
Hoe ongelooflijk wij je zullen missen*

35

*Hoeveel tijd is er verlopen
Hoe snel verloopt de tijd
Hoeveel is er om op terug te kijken
Tussen de zonsopgang
En de zonsondergang van je leven*

36

*Een mooiere zonnige dag konden wij niet wensen
Een rustiger en inniger afscheid was niet mogelijk
Te midden van uw dierbaren vond u de rust
Waarvoor wij zo dankbaar zijn*

37

*Niemand die het weten kan
Hoeveel ik van je hou
Niemand die mij troosten kan
In mijn verdriet om jou
Niemand die begrijpen zal
Hoe vreselijk ik je mis
Niemand die beseffen zal
Hoe erg die pijn wel is*

38

*Wat hij ons nalaat is wat hij ons gaf
Zijn lieve lach, zijn warme hart
En zijn goedmoedigheid*

39

Treur niet om mijn dood, maar gedenk mijn leven

40

*Er is een schakel die de dood niet kan verbreken
Liefde en herinnering duren altijd voort*

41

*Het huis van je lichaam
Zal hier niet meer gezien worden
Je kracht, je bezieling
Sluiten we in ons hart
Je naam sluiten we niet uit
Maar krijgt een plaats in onze herinnering*

42

*De tijd heelt niet de wonden, 't verzacht alleen de pijn.
Ze zeggen dat het mindert, maar..... wanneer?*

43

*Heden heb ik hen die ik liefhad verlaten
Nu ga ik gedragen door liefde, geleid door het licht
Naar hen die ik liefhad*

44

*Zover wij konden zijn wij met je meegegaan
De laatste fase moest je alleen doorstaan
Moeder, je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen
Heel trots zijn wij, zo een moeder te hebben gehad
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart*

45

*Waarom?
Oneerlijk?
Onbeantwoord
Liefde
Altijd!*

46

De nacht van de dood is de dageraad van de geest

47

*Niemand gaat echt dood, iedereen leeft voort
In andermans denken, doen en voelen
En als je goed geleefd hebt, dan leef je daardoor
Na je dood meer dan ooit tevoren*

48

Dag....., jammer genoeg nooit geen grapjes meer

49

*Herinneringen aan geluk, sla ze op, koester ze
We zullen ze zo nodig hebben*

50

*Zijn plek is leeg, zijn stem is stil
Wij zwijgen Heer, het is Uw wil*

51

*Nu heb je eindelijk rust
Je lijden is voorbij
Jouw liefde en je warmte
Liet je achter hier bij mij*

52

Geluk is verdriet dat even uitrust

53

*De geur van roosjes en jasmijn
Voert me mee terug naar jou
En laat ons stil, getrouw weer even samen zijn*

54

*Als het je lukt om slechts een medemens te helpen
De wereld met slechts een vonkje van liefde te verrijken
Dan heb je niet vergeefs geleefd*

55

*Alles verandert, maar mooie herinneringen
Blijven een mensenleven bestaan*

56

*Dikwijls doet God deuren in ons leven dicht
Dan schijnt de toekomst donker
En zie je nergens licht*

57

Vergeef mij, zoals ik ook jullie vergeef

58

*Van de denkende mens het ondoorgrondelijke doorgrond te hebben
En het ondoorgrondelijke rustig te verteren
Gestreden en gevonden*

59

*Waar kalme rivieren stromen, bomen schaduw bieden
Tegen het geel van de zon
Waar het fruit aan je voeten valt
En waar aan melk en honing nooit gebrek is
Daar wacht ik
Totdat wij weer bij elkaar zullen zijn*

60

*Veel gelukkige jaren waren we samen, samen waren we één
En toch telkens weer zullen wij je tegenkomen
Zeg nooit: het is voorbij
Slechts je lichaam werd ons ontnomen
Niet wie je was en ook niet wat je zei*

61

*Je bent mijn vader
Je was mijn vader
Je blijft mijn vader*

62

*Het verlies was er al voor het einde,
De rouw voordat het afscheid kwam
Toen die onzekere verwarring
Bezit van je gedachten nam
Wij voelden mee met je stil verdriet
Nu rouwen wij, maar vergeten niet*

63

*Je hebt moedig gestreden en wilde van je ziekte niets weten
Je klaagde nooit, je wilde nog heel veel doen
Maar kreeg hier de tijd niet meer voor
Je werk en zorg voor het gezin was je alles
Wij zullen je nooit vergeten en zullen van je blijven houden*

64

*Samen plezier, samen op reis
Samen een eenheid, samen eigenwijs
Samen kwaad en samen goed
Samen verdriet en samen weer moed
Nu verder zonder jou dat doet pijn
Te weten niet meer Samen te zijn*

65

*Een geest zo sterk als een beer, een lichaam uiteindelijk toch te teer
Een vechtlust bijna niet te temmen
Alleen iets bovenmenselijks kon dit leven remmen*

66

*Lieve papa
Nu je weg bent en het huis leeg is
Weten we dat het nooit went zonder papa, zonder opa
Een niet te begrijpen gemis
Je had nog zoveel willen beleven met ons
Je kleinkinderen, je eigen leven
Voor ons kwam het afscheid veel te gauw
Lieve papa, we houden van jou*

67

*Als ik eens mijn ogen sluit en het leven vliedt er uit
En men vraagt: wat heb je met dit leven gedaan
Was het goed, of was het matig?
Och vergeef het mij dan maar, want ik heb mijn best gedaan*

68

*Wij hadden samen geen woorden nodig
Hier zijn geen woorden voor*

69

*De laatste uren voor het einde dan wordt die grote wereld klein
Is plotseling alles onbeduidend, tot aan het laatste beetje pijn
Wat wij zo indrukwekkend vonden, verliest zijn glans, verliest zijn zin
Maar achter de gesloten ogen, glanst een gigantisch groot begin*

70

*Eerst is je wereld groot, je kunt er reizen tot en met
Heel dicht bij de dood, is ze niet groter dan je bed
Maar als je innerlijk vertrouwt, waarop alle mensen hopen
Dan gaat als je je ogen sluit, een nieuwe wereld open*

71

Als ziek zijn lijden wordt, is rusten goed

72

*Je was mijn man, onze pap en vriend
Jij had de dood nog niet verdiend
Zo plotseling ben je van ons heengegaan
Zo ver bij ons vandaan
En toch ben je nog dichtbij, want mijn maatje dat ben jij*

73

*Zonder vragen, zonder klagen, zo wilde jij je ziekte dragen
Je vocht met al je levenskracht voor elke nieuwe dag en nacht
Zo ben je langzaam moegestreden uit ons midden weggeleden
En na een ongelijke strijd uit je lijden nu bevrijd*

74

*Herinner je 't licht in ieder seizoen
't Lentelicht, 't licht in je jeugd
't Zomerlicht, 't licht in de kracht van je leven
't Herfstlicht, 't licht dat je nerven laat zien
't Winterlicht, op de kortste dag
In de nacht werd nieuw licht geboren
Het licht van onze hoop*

75

*Jouw gastvrijheid, jouw humor, jouw liefde voor alles
Onze lieve vader, wie had dit verwacht
Want je wilde leven en je leefde echt!
Jouw leven was een grote reis en velen kenden jou
Jouw werk is het bewijs dat was het altijd al en zeker nou*

76

*Er zijn mensen wier nagedachtenis licht geeft in deze wereld
Lang nadat zij van ons zijn heengegaan*

77

Jij,

*Met wie ik mocht leven
Om wie ik kon lachen
Aan wie ik kon geven
Van wie ik mocht huilen
Bij wie ik kon schuilen
Dicht, heel dicht bij je
Je hebt me alles gegeven
Jij, voor altijd mijn liefde
Jij, voor altijd mijn leven*

78

*Wanneer ik morgen doodga, vertel dan aan de bomen
Hoeveel ik van jullie hield
Vertel het aan de wind, die in de bomen klimt
Of uit de takken valt, hoeveel ik van jullie hield
Vertel het aan een kind, dat jong genoeg is om te begrijpen
Vertel het aan een dier, misschien alleen door het aan te kijken
Vertel het aan de huizen van steen, vertel het aan de stad
Hoe lief ik jullie had*

79

*Als een roos heeft zij
geur en kleur gebracht.
Uitgebloeid
legt zij nu haar kopje neer.*

80

*Ik zal de halmen niet meer zien
Noch binden ooit de volle schoven
Doch leer mij in de oogst geloven
Waarvoor ik dien*

81

Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in U, Heer

82

*Mijn hart bloedt
Mijn hart doet pijn
Omdat jij nooit meer
Bij mij zult zijn*

83

*Zoveel soorten van verdriet, ik noem ze niet
Maar één, het afstand doen en scheiden
En niet het snijden doet zo'n pijn
Maar het afgesneden zijn*

84

*Het is waar, de dood kunnen wij niet ontgaan, dat is niet zo erg
Want dan begint de grote logeerpartij, bij een gastheer, die zo boeiend is
Dat de tijd volledig stil gaat staan en eeuwig wordt*

85

*Hij had iets bedachtzaams de laatste tijd
Alsof hij wist wat er met leven werd bedoeld
Alsof hij ergens in zijn maandenlange strijd
Iets van de eeuwigheid al had gevoeld*

86

*Sterven doe je niet ineens, maar af en toe een beetje
En alle beetje die je sterft 't is vreemd, maar die vergeet je
Het is je dikwijls zelf ontgaan, je zegt ik ben wat moe
Maar op een keer dan ben je aan je laatste beetje toe*

87

*Moeder zijn is alles geven
Zorgen, lijden, liefde, leven
Moeder zijn is alles derven
Alles en tevreden sterven*

88

*Moeders gaan maar sterven niet
Ze geven naar ze leven
Zolang men moeders kinderen ziet
Zolang zal moeder leven*

89

*Het verdriet om haar heengaan
Kan nooit zo groot zijn als de vreugde
Die zij ons heeft geschonken*

90

*Laat mij o Heer, mijn leven in Uw handen leggen
En leer mij telkens weer Uw wil geschiede zeggen*

91

*Moge zij in de hemel de kroon ontvangen
Die zij op aarde verdiend heeft*

92

*Rust nu maar uit, je strijd is gestreden
Je hebt het als een moedig mens gedaan
Wie kan begrijpen hoe je hebt geleden
En wie kan voelen wat je hebt doorstaan*

93

De avond is altijd mooi als de dag goed was

94

*Gedachten, niet uitgesproken
Woorden, niet gezegd
Vragen, niet gesteld
Antwoorden, niet gekregen
Voor altijd stilgezwegen
De wereld draait door
Mijn wereld staat stil
Omdat ik jou verloor*

95

*Zwaar werden de dagen en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het te vechten bij het ontbreken van kracht
Maar ondanks jouw verlies van de strijd om het leven
Heb jij ons een onvergetelijk voorbeeld gegeven*

96

*Wij willen je rust gunnen al is vol droefheid ons hart
Je lijden zien en niet helpen kunnen, dat was onze grootste smart*

97

*Ze zijn ons geleend, de vele mooie dingen,
die lief, vertrouwd en veilig ons dagelijks omringen.
Ons onbetwistbaar eigendom, zijn de herinneringen.*

98

*Als een roos
Uit de kiem ontsproten
Blijft haar knop gesloten*

99

*Door tranen van dit uur, sluipt de glimlach der herinnering
De fijne uren met die lieve schat, die stem, die ogen en dat hart
Dat hart vooral, lieve herinnering*

100

*Als ik dood ga, hoop ik dat je erbij bent
Dat ik je aankijk, dat jij mij aankijkt
Dat ik je hand voel, dan zal ik rustig dood gaan
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn
Dan ben ik gelukkig*

101

*Hij had nog zoveel plannen
Hij wilde nog zoveel doen
Maar het was genoeg
Hij mag nu rusten
't Is niet meer "dan, maar toen"*

102

*Met diep geloof en een sterke wil om te leven
Heb je je strijd gestreden
Tot het einde wilde je voor ons blijven zorgen
Ondanks je lijden
Je blijft een voorbeeld voor ons allen*

103

*Gevangen in een web
Van angst en pijn
Kon je niet langer
Bij ons zijn*

104

*Weinig nemen en veel geven
Altijd hartelijk en warm
Als de mensheid zoals u was
Was de wereld niet zo arm*

105

*Ooit
Ooit was
Ooit was jij
Ooit was jij mijn lief
Jij bent mijn lief
Jij blijft mijn lief
Nooit meer samen
Nooit meer
Nooit
Jou vergeten
Nooit*

106

*Starend door het raam
Laat ik mijn tranen gaan
Voel de pijn en het verdriet
Om wat jij achterliet*

107

*Uit de tuin met rozen
Is de mooiste roos gekozen
Veel te vroeg geplukt
Uit het leven weggerukt
Werd de kans ontnomen
Om tot bloei te komen*

108

*Jij
Die nog zoveel had te geven
Moest afscheid nemen
Van het leven*

109

*Als de taken zijn volbracht
En je levert in aan kracht
Komt de tijd
Dat God je thuis verwacht*

110

*Een mens van weinig woorden
Een mens van een lach en een traan
Een mens om van te houden
Is van ons heengegaan*

111

*Als je in je levensstrijd
Warmte om je heen verspreidt
Als je iemand die daar treurt
Hebt getroost en opgebeurd
Als je hielp waar je dat kon
Aan wat licht en aan wat zon
Als je een goed voorbeeld geeft
Heb je niet voor niets geleefd*